

samhandelen ud over det regionale, som ligger i vores europæiske samarbejde, EØS-samarbejdet, altså også uden for EU – at vi får det udbredt til andre kontinenter end blot det europæiske. Det vil give dansk adgang til markeder, der i dag er lukkede for os. Det vil føre til en liberalisering, som jeg var inde på, og en reduktion af støtten. Det vil også føre til en effektivisering af, hvordan man kan bilægge handelstvist.

Vi har et par, jeg vil ikke sige forbehold, men et par bekymringer. Nogle af de andre ordførere har været inde på det, i hvert fald SF's. Jeg vil gerne nævne miljøet, og jeg vil gerne nævne forholdet til ulandene.

Samlet set vil WTO have en positiv effekt for ulandene, men for de fattigste lande, specielt de lande, der er meget afhængige af enkelte varer eller en enkelt vare på eksportmarkedet, kan der være store problemer. Man kunne godt ønske sig en større inspiration fra den Stabex-ordning, som EF for adskillige årtier siden efterhånden med de første Lomé-aftaler etablerede over for den tredje verden. Der er problemer, som vi i det fremtidige arbejde inden for WTO meget gerne vil være med til at prøve at afhjælpe.

Jeg har også et enkelt spørgsmål til udenrigsministeren, og det har noget med USA at gøre. Fremskridtspartiets ordfører var inde på, at USA nu ser ud til at ville ratificere, og det er også et godt tegn, men der er samtidig indikationer i retning af, at amerikanerne måske vil ratificere med forbehold for mulighed for senere ensidig udræden.

Hvis man føler, at det ikke længere tjener amerikanske interesser, er der så mulighed for at suspendere dele af aftalen, dele af reglerne om, hvordan man bilægger tvister osv.? Det vil jeg godt høre, om udenrigsministeren i sit indlæg om lidt kan give os i hvert fald et par foreløbige svar på.

Men alt i alt, mener vi, at aftalen indebærer fordele, ikke bare for Danmark, men for det internationale samfund som sådan, og derfor tilslutter vi os ratificering og håber, at ratificeringen kan få en hurtig gang gennem dette Ting.

Keld Albrechtsen (EL):

Enhedslisten kan ikke tilslutte sig ratifikationen af denne her GATT-aftale eller WTO-aftale. Efter vores opfattelse er der fundamentale mangler ved den, som ikke er acceptable. En af hovedproblemstillingerne er, at den bygger på en vækstmodel, som ikke er bæredygtig.

Man bygger på en model, der går ud på at løse de globale økonomiske problemer gennem en fremskyndet vækst uden tanke for miljøet. Det er hensigten, at man vil satse på en forøget vækstrate også i lande, hvor vækstraterne i forvejen er så høje, at miljøet for længst har tabt. Jeg tænker på lande som f.eks. Kina, hvor væksten er overmåde stor, nærmest ude af kontrol, og hvor miljøet og de sociale forhold er næsten helt i opløsning. Det er altså en forkert model for udviklingen af den globale økonomi, som man her har lagt sig fast på.

Det andet hovedproblem i det er, at ulandene lades i stikken. Det gør de på to måder, dels får de ikke andel i værdierne her i verden – kun ganske lidt – i forhold til, hvad de rige lande får ud af det, dels vil de sociale forhold især i ulandene, men i øvrigt også hos os selv, kunne risikere at blive forringet.

Det er det, Akademikernes Centralorganisation, FTF og LO har lagt vægt på i et brev, som de har sendt til Folketingets medlemmer, hvor de siger, at der er forskel på fri handel og fair handel. Det er ikke nok, at der er fri handel, der skal også være fair betingelser for f.eks. at kunne have organisationer for lønmodtagerne, retten til frit at organisere sig, føre kollektive forhandlinger, forbud mod slaveri, tvangsarbejde og børnearbejde, forbud mod diskriminering f.eks. på lønspørgsmålet over for kvinder osv.

De tre hovedorganisationer peger på – efter min mening med rette – at denne her aftale jo altså kan medføre, at taberne bliver dem, som bliver hårdest ramt af den skærpede konkurrence. Det er dem, som ikke har retten til f.eks. at organisere sig fagligt i en lang række lande, og det gøres der intet forsøg på at rette op på, samtidig med at man sætter disse mennesker i en skærpet konkurrencesituation. Og de vil blive taberne, især i de fattige lande.

Der er lavet nogle beregninger i OECD og i Verdensbanken af de økonomiske konsekvenser, som viser, at de rige lande får betydelige økonomiske gevinster, mens de fattigste lande og især det fattigste kontinent, nemlig Afrika, når vi ser bort fra Egypten og Libyen – et kontinent, som Europa efter min mening har et særligt ansvar over for – faktisk får et tab på 2,6 mia. dollar ud af aftalen, i hvert fald hvis man skal tro de beregninger, OECD og Verdensbanken har fremlagt. Dette er efter min mening intet mindre end en skandale. Det kontinent, hvor nøden er størst, hvor behovet for en indsats og en støtte og en hjælp er størst, er det kontinent,